

Опадає листя на алеї...

Юрій Буряківець

Опадає листя на алеї,
Між стовпами бовваніє шлях.
В тебе очі дівчини моєї,
Що згубилась у чужих краях.
Попрощались ми в туманну осінь,
(Замовкали стомлені бої).
І її чорняві ніжні коси
Вельми дивно схожі на твої.
Та навіщо згадувать невчасно,
Те далеке в пам'яті шукать?
Ти така замислена й прекрасна
І тепер живеш в моїх думках.
Із дерев зів'яле листя впало,
Тужать за повіткою вітри.
Може, нам для зустрічей зосталось
Два чи три погожі вечори.
Покривається пільмою простір,
Я усмішку вуст твоїх ловлю.
Так скажи, замислено і просто,
Як вона шептала, що "люблю"!..

1943